

Hvilke initiativer vil Kommissionen træffe for — i overensstemmelse med Kommissionens politiske bestræbelser på at komme forhold til livs, der forårsager ulige konkurrence og ulige adgang til kredit i mål 1-områderne — at bekæmpe forhold, som på grund af forringelsen af de lokale virksomheders kreditadgang forhindrer en afbalanceret udvikling i de syditalienske regioner?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti**

(2. marts 2001)

Fusionerne, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, blev undersøgt og godkendt af nationale myndigheder, da Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsoverdragelser<sup>(1)</sup> ikke finder anvendelse på fusionerne.

Det erindres, at det er en væsentlig forudsætning for at anvende EF-traktatens konkurrenceregler, at der foreligger en skadelig påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne. Som følge heraf kan en sag vedrørende et nationalt eller lokalt forhold falde udenfor anvendelsesområdet for ovennævnte bestemmelser.

Det forhold, som det ærede parlamentsmedlem har beskrevet, synes overvejende at være af national, hvis ikke regional, karakter, og forholdet kan derfor ikke forventes at påvirke den mellemstatslige samhandel væsentligt.

Under disse omstændigheder har Kommissionen ikke kompetence til at tage forholdsregler med henblik på at løse den beskrevne problemstilling.

<sup>(1)</sup> EFT L 395 af 30.12.1989 genoptrykt i EFT L 257 af 21.9.1990.

(2001/C 187 E/183)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0055/01  
af Dorette Corbey (PSE) til Kommissionen**

(16. januar 2001)

Om: Brandhæmmende midler

Både i Det Forenede Kongerige og i Irland er anvendelsen af brandhæmmende midler ved siddemøbler obligatorisk. Dette har resulteret i en nedgang i antallet af dødsofre som følge af brand i hjemmet (jf. Effectiveness of the Furniture and Furnishings, Government consumer safety research, DTI). Ulempen ved anvendelsen af brandhæmmende midler er imidlertid eventuelle skader for miljøet: brandhæmmende midler forstyrrer hormonbalancen. I svar på tidligere forespørgsler (af Whitehead, Watson og Sterckx) har Kommissionen meddelt, at den agter at evaluere eksisterende normer for brandsikkerhed og om nødvendigt opstille en ny standardiseringsnorm.

1. Hvornår agter Kommissionen at gøre anvendelsen af brandhæmmende midler ved siddemøbler obligatorisk?

2. Hvilke brandhæmmende midler vil Kommissionen med henblik på deres hormonforstyrrende virkning undtage fra obligatorisk anvendelse eller endda helt forbyde?

I de senere måneder er der sket to tragiske ulykker i henholdsvis Østrig og Nederlandene, hvorunder beklædningsbrandfarlighed har spillet en rolle.

3. Er Kommissionen af den opfattelse, at behandling med brandhæmmende midler af bl.a. sportstøj og »gå-i-byen-tøj« skal være obligatorisk? I bekræftende fald, hvilke initiativer kan forventes hvornår?

4. Mener Kommissionen, at advarselsetiketter vil være en god foranstaltning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne**

(13. marts 2001)

Polstrede møbler og beklædning som sådan er ikke underkastet en specifik fællesskabslovgivning vedrørende sikkerhed, herunder resistens over for ild. De falder ind under anvendelsesområdet for Rådets direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om produktsikkerhed i almindelighed<sup>(1)</sup>, som fastsætter et generelt krav om sikkerhed. Dette direktiv henviser til de europæiske standarder, hvis overholdelse forudsættes at være i overensstemmelse med det generelle krav om sikkerhed i direktivets nye udgave, som i øjeblikket er under udarbejdelse.

Kommissionen skønner, som det kom til udtryk i svarene på mundtlig forespørgsel H-147/00 af Watson i spørgetiden på Parlamentets møde i marts 2000<sup>(2)</sup>, og H-303/00 af Sterckx i spørgetiden på Parlamentets møde i april 2000<sup>(3)</sup> og skriftlig forespørgsel E-1212/00 af Whitehead<sup>(4)</sup>, at det er i denne juridiske sammenhæng, det ærede medlems forespørgsel skal behandles.

Kommissionen gav således i december 2000 Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) mandat til at udarbejde europæiske normer for natskjorters brandsikkerhed, og Kommissionen overvejer et nyt mandat om andre kategorier af beklædning.

I spørgsmålet om polstrede møbler hørte Kommissionen i år 2000 medlemsstaterne i udvalget for direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om produktsikkerhed i almindelighed, og den indledte i december samme år en høring af europæiske forbrugersammenslutninger for at vurdere behovet for et standardiseringsmandat inden for de nævnte rammer.

Under alle omstændigheder skal bestemmelserne i Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater<sup>(5)</sup>, respekteres. Til anvendelse i tekstilprodukter, som kommer i kontakt med huden, er således visse sundhedsskadelige brandhæmmende stoffer allerede forbudt i direktiv 76/769/EØF, herunder tris(2,3 dibromopropyl)phosphat, tris-asiridinyl phosphinoxid og polybromineret biphenyl. Desuden har Kommissionen foreslået at forbyde pentabromeret diphenyl ether, fordi dette stof er til fare for miljøet, og det er fundet i stigende koncentrationer i modermælk.

Kommissionen har ikke til hensigt at gøre anvendelse af brandhæmmende midler obligatorisk i siddemøbler til privat brug.

I spørgsmålet om sikkerhed på offentlige steder i bredere betydning udvikler Den Europæiske Standardiseringsorganisation i øjeblikket europæiske standarder om klassificering af forhæng og vægbeklædninger på offentlige steder efter deres brandresistens, samt metoder til afprøvning med henblik på en sådan klassificering. Når disse standarder foreligger, vil Kommissionen tilskynde medlemsstaterne til at anvende dem i deres nationale lovgivning.

I spørgsmålet om advarsel i form af mærkning med etiketter er det Kommissionens opfattelse, at sådanne etiketter eventuelt kunne supplere de disponible tekniske løsninger, hvis disse løsninger ikke giver mulighed for en fuldstændig fjernelse af den pågældende risiko. Standardiseringsorganet vil kunne foreslå advarsler af denne type, hvis der ikke findes andre tilfredsstillende tekniske løsninger.

<sup>(1)</sup> EFT L 228 af 11.8.1992.

<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets forhandlinger (marts 2000).

<sup>(3)</sup> Europa-Parlamentets forhandlinger (april 2000).

<sup>(4)</sup> EFT C 46 E af 13.2.2001.

<sup>(5)</sup> EFT L 262 af 27.9.1976.